

Πατρών Χρυσόστομος: «Η δολοφονία του Καποδίστρια ήταν τραγωδία για την Ελλάδα»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Πατρών τέλεσε την Θεία Λειτουργία, την Κυριακή 8 Οκτωβρίου 2023, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Πατρών](#) κ. Χρυσόστομος και το ιερό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδας Ιωάννου [Καποδίστρια](#), με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 192 ετών από την δολοφονία του.

“Μνημονεύομε σήμερον του Κυβερνήτου, ο οποίος ομολογούσε ευκαίρως ακαίρως ότι, «η χριστιανική πίστη εσυντήρησε και τους Έλληνες και τη γλώσσα και την πατρίδα και τας αρχαίας ενδόξους αναμνήσεις και εξαναχάρισεν εις αυτούς την πολιτικήν ύπαρξιν της οποίας είναι στύλος και εδραίωμα». Συνδύαζε δηλαδή, ο αοίδιμος Κυβερνήτης την ανάσταση και ανεξαρτησία του Έθνους, με την παράδοση του Γένους και τα πνευματικά του αποθέματα”,

είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος.

Ο Καποδίστριας ενδιαφέρθηκε, τα μέγιστα, για την Πάτρα και συνέδεσε το όνομά του με την πόλη μας, αφού εργάστηκε για την οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική, πολεοδομική και την εν γένει πνευματική αυτάρκεια της πόλεως. (Διαβάστε σχετικά: [Το πρότυπο του Ιωάννη Καποδίστρια και το μεγάλο “αν” - 192 χρόνια από τη δολοφονία του πρώτου Έλληνα Κυβερνήτη](#))

Πλησίον του Ιερού Ναού του Αγίου Νικολάου Πατρών, υπάρχει η **Πλατεία Ιωάννου Καποδίστρια** και εκεί οι Πατρινοί εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης, έστησαν την προτομή του.

Στην Θεία Λειτουργία και το ιερό **Μνημόσυνο** συμμετείχαν προσευχητικά Εκπρόσωποι, Πολιτικών, Στρατιωτικών Αρχών, Σωμάτων Ασφαλείας και άλλων τοπικών Φορέων ενώ της πομπής, προς την Προτομή του αιοδίδιμου Κυβερνήτου επροπορεύετο η μπάντα του Δήμου Πατρέων.

Ενώπιον της προτομής του Ιωάννου Καποδίστρια εψάλη επιμνημόσυνη δέηση και κατετέθησαν στέφανοι.

Παρακάτω ολόκληρη η ομιλία του Μητροπολίτη Πατρών

...Όταν ἔφθασε ὁ Καποδίστριας στό Ναύπλιο, ἔπρεπε νά ἀρχίσῃ ἀπό τό μηδέν ἢ καλύτερο κάτω τοῦ μηδενός. Καί ὁμως, ὁ ζῆλος του γιά τήν Ἑλλάδα κατέτρωγε τά σωθικά του, ἵνα χρησιμοποιήσωμεν εἰς παράφρασιν τά γραφικά λόγια καί διά τοῦτο ἔπτερώθῃ ὁ ἐσωτερικός του κόσμος καί μέ νεανικό καί ἱερό σφρῖγος καί μέγαν ἐνθουσιασμό, ὅμοιον μέ ἐκεῖνον τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, ἀρχισε τήν ἀνοικοδόμησιν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Παρά τίς ποικίλες καί μεγάλες δυσκολίες, ξεπέρασε κάθε προσδοκία καί διεύψευσε ὅλους ὅσοι ἀπό ἐμπάθεια ἤθελαν τήν πορεία του ἀβεβαία καί ἀτυχῆ. Πολλά δέ ἐποίησαν κυρίως οἱ ξένες δυνάμεις, ἀλλά καί ἡμέτεροι γιά νά δυσχεράνουν τό μέγα ἔργο τῆς ἀνορθώσεως τῆς Πατρίδος ἐκ τοῦ πτώματός της. Δέν θά ἦτο ὑπερβολή, ἐάν ἐλέγαμε ὅτι ἡ ἔλευση τοῦ Καποδίστρια στήν Ἑλλάδα, ἦτο τοῦ Θεοῦ πρόνοια...

...Ὁ μέγας αὐτός Ἕλλην ἔθεσε τά θεμέλια τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ἐφρόντισε γιά τήν σύνταξη βιβλίων, ἐδημιούργησε τό ἀλληλοδιδακτικό Σχολεῖο, ἵδρυσε τό πρῶτο Ἑλληνικό Γυμνάσιο, ἔκαμε στήν Αἴγινα τό κεντρικό Σχολεῖο, ἐφρόντισε γιά τήν ἀνόρθωση τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας. Γιά τόν σκοπό αὐτό ἵδρυσε τό ἐθνικό νομισματοκοπεῖο, καθιέρωσε τόν «φοῖνικα» ὡς ἐθνικό νόσμιμα, ἵδρυσε τήν ἐθνική Χρηματιστηριακή τράπεζα. Ἐνδιαφέρθη γιά τήν Ἐκκλησιαστική ἐκπαίδευση καί γι' αὐτό ἵδρυσε τήν Ἐκκλησιαστική Σχολή στόν Πόρο. Ἰδρυσε ὀρφανοτροφεῖο, ἀρχαιολογικό Μουσεῖο στήν Αἴγινα καί Γεωργική Σχολή. Ἰδρυσε τό πρῶτο φαρμακεῖο. Ἐθέσπισε τό νομικό πλαίσιο τῆς Πολιτείας. Ἐδωσε δάνεια στούς

Νησιῶτες γιά τήν ἀγορά πλοίων καί κατασκευή ναυπηγείων στόν Πόρο καί στό Ναύπλιο. Ἰδρυσε τήν Σχολή Εὐελπίδων.

Σέ συνεργασία μέ τόν Ανδρέα Μιαούλη, ἀγωνίστηκε γιά νά καταστείλει τήν πειρατεία. Συνέχισε τόν πόλεμο μέ τήν Ὄθωμανική Αὐτοκρατορία, φοβούμενος ὅτι οἱ Ἀγγλοι ἤθελαν τόν περιορισμό τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος. Ἦτο τόσο ὀξυδεκρής, πού ἀσφάλισε πολλά κτήρια ἀπό πυρκαϊά σέ οἶκο τῆς Τεργέστης.

...27 Σεπτεμβρίου 1831. Ξυπνάει ὁ Κυβερνήτης ἔνδακρυς. Δέν θέλει νά χάσει δεύτερη Κυριακή τήν Θεία Λειτουργία. Τήν προηγούμενη Κυριακή ὁ ἀδελφός του Αὐγουστῖνος, τόν ἐμπόδισε μετά πολλῆς πιέσεως νά ἐκκλησιασθῇ φοβούμενος, ὅχι ἀδίκως, ὅτι κινδύνευε ἡ ζωή τοῦ Κυβερνήτου.

Αὐτή τήν Κυριακή, πρέπει νά βιώσει τήν Ἀνάσταση. Ὁ Μέτερνιχ τόν ὀνόμαζε περιπαιχτικά, «ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Ἀποκαλύψεως». Ὁ Καποδίστριας ἦτο ὄντως μιᾶ ἀποκάλυψη. Τήν Κυριακή ἐκείνη μετέστη πρός τά ἀφθαρτα καί αἰώνια, ἔνθα ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων καί βοώντων ἀπαύστως τό, «Κύριε δόξα σοι».

Ὁ ἴδιος εἶχεν εἶπει: « Δέν φοβοῦμαι τόν θάνατο. Ὁ θάνατός μου μᾶλλον εἶναι ἀπαραίτητος γιά τήν Ἑλλάδα καί ὑπέρ τῆς Ἑλλάδος».

Πόσο τόν ἀγάπησε ὁ Λαός, ἐφάνη ἀπό τό ὅτι πέταξαν νεκρό τόν ἕνα ἐκ τῶν φονέων του στή θάλασσα, τόν Κωνσταντῖνο Μαυρομιχάλη. Ὁ ἄλλος ὁ Γεωργάκης Μαυρομιχάλης, δικάστηκε καί κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

Ὁ Εἰσαγγελέας στή δίκη πού ἐγινε στό Ναύπλιο στό στρατοδικεῖο εἶπε χαρακτηριστικά γιά τόν Καποδίστρια. «Εἷς ἀνὴρ πίπτει καί ὅλη ἡ Ἑλλάς κλονεῖται».

Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, πληροφορήθηκε γιά τήν δολοφονία τοῦ Καποδίστρια εὐρισκόμενος στήν Τριπολιτσά καί μάς πληροφορεῖ. «Τήν αὐγή ὅπου τό μάθαν οἱ πολῖτες τῆς Τριπολιτσᾶς, γιά τήν δολοφονία τοῦ Κυβερνήτου ἔμειναν σάν νεκροί».

Τόσο άγάπησαν τόν Καποδίστρια πού μετά τήν δολοφονία του έτρεχαν οί Άναπλιώτες καί μετά μαντήλια τους μάζευαν τό αίμα του.

Πάνω στά χέρια τοῦ κεκοιμημένου μεγάλου καί πρώτου καί άριθμητικά, άλλά καί χωρίς ὁμοιό του Κυβερνήτη τῆς Έλλάδος, τοποθετήθηκε τό ιερό τῆς Παναγίας τῆς Γλυκοφιλούσης εἰκόνισμα, δῶρο σ' αὐτόν τῆς Μαρίας Θεοδώρεβνας, άπό τή Ρωσία. Άπό τήν ιδιόχειρη σημείωση τοῦ Κυβερνήτου πίσω άπό αὐτό τό σεβάσμιο εἰκόνισμα φαίνεται πῶς ὁ Κυβερνήτης σέ ὥρες δύσκολες προσηύχετο γιά τήν Πατρίδα. Γράφει λοιπόν:

«Γλυκοφιλοῦσα Μαριάμ, τόν Υἱόν σου αἴτησαι ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου Ἰωάννου, βραβεῦσαι μετά σοφίας κυβερνᾷν τόν εὐσεβῆ λαόν σου καί βασιλείας με Αὐτοῦ τυχεῖν δι' ἔλεος Του». 1829...)

Μνημονεύομε σήμερον τοῦ Κυβερνήτου, ὁ ὁποῖος ὁμολογοῦσε εὐκαίρως ἀκαίρως

ὅτι, «ἡ χριστιανικὴ πίστις ἐσυντήρησε καὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴ γλῶσσα καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὰς ἀρχαίας ἐνδόξους ἀναμνήσεις καὶ ἐξαναχάρισεν εἰς αὐτοὺς τὴν πολιτικὴν ὑπαρξιν τῆς ὁποίας εἶναι στῦλος καὶ ἐδραίωμα». Συνδύαζε δηλαδή, ὁ ἀοίδιμος Κυβερνήτης τὴν ἀνάστασις καὶ ἀνεξαρτησία τοῦ Ἑθνους, μέ τὴν παράδοσις τοῦ Γένους καὶ τὰ πνευματικά του ἀποθέματα.

Ὁ ἴδιος εἶχε δηλώσει: «Πρῶτα εἶμαι Ἕλληνας, γιατί γεννήθηκα σ' αὐτὴ τὴ χώρα. Εἶμαι Ἕλληνας ἀπὸ πατέρα καὶ μητέρα. Εἶμαι μέ τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ, πού μοῦ ἀνέθεσε τὴν Κυβέρνησις αὐτοῦ τοῦ Λαοῦ. Εἶμαι Ἕλληνας, ἐκ γενετῆς, ἀπὸ καθαρὴ ἀγάπη, ἀπὸ αἶσθημα, ἀπὸ καθῆκον καὶ ἀπὸ θρησκεία». (Γ. Μεταλληνόυ, Ἰωάννης Καποδίστριας, ὁ Πολιτικός Μάρτυρας τῆς Ρωμηοσύνης, 1992.)

Μελετώντας κανεὶς τὴν ἱστορία τῆς Πατρίδος μας καὶ φθάνοντας στὸν Ἰωάννη Καποδίστρια εὐλόγα διερωτᾶται: «Πῶς θὰ ἦτο ἡ Πατρίδα μας ἂν δέν ἐδολοφονεῖτο ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας»; καὶ ἐλεύθερα συλλογᾶται: «Μόνο μέ τέτοιους σάν τὸν Καποδίστρια Κυβερνήτες ἡ χώρα μας, θὰ βρῇ τὸν ἱστορικό καὶ σωτήριο βηματισμό της, τὴν θέσις της μέσα στό ἱστορικό γίγνεσθαι καὶ τὴν πορεία της στό μέλλον. Μέ τὴν διατήρησις τῆς ἰδιοπροσωπίας της, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς της, τῆς παραδόσεώς της, τῆς γλώσσας της καὶ ἀπαραχάρακτης ἱστορίας της, τῆς παιδείας πού θὰ τῆς ταιριάζει καὶ τῆς ἀγάπης πού τῆς ἀξίζει καὶ ἡ ὁποία πρέπει νὰ φτάνει μέχρι θυσίας».

«Αιώνία σου ή μνήμη μεγαλόπνοε ἄρχοντα, δεξιοτέχνη διπλωμάτη καί πολιτικέ, ἀπαράμιλλε διοργανωτή, μεγάλε ὄνειροπόλε, ἀσκητικέ κυβερνήτη, ἔντιμε καί ἀδιάφθορε ἀγωνιστή.

Αἰωνία σου ή μνήμη, μεγάλε Ἕλληνα πού μέ κόπους καί μέ ἀπαράμιλλο ἀγῶνα ἐθεμελίωσες τό νέο Ἑλληνικό κράτος καί τοῦ ἔδωσες τήν δύναμη νά ὀρθοποδήσῃ καί νά ἀκολουθήσῃ τόν δρόμο τῶν πεπρωμένων του.

Αἰωνία σου ή μνήμη Ἰωάννη Καποδίστρια, πού ή θυσία σου ὑπῆρξε θυσία ἥρωος καί ὁ θάνατός σου τραγωδία γιά τήν Ἑλλάδα».(Καποδίστριας, Τετράδια εὐθύνης 5 (1978), σ.18).

